

Lad mig først understrege, at regeringen ønsker at beskytte princippet om boligens ukrænkelighed i videst muligt omfang. Det skal der ikke herske nogen tvivl om, og det er jo et grundlæggende spørgsmål for retssikkerheden i vores samfund.

Vender vi os så mod den nærmere undersøgelse af dette princip, er det som bekendt mit og Justitsministeriets synspunkt, at det, der har retssikkerhedsmæssig interesse, ofte ikke er, om der skal indhentes en retskendelse eller ej. I mange, formentlig langt de fleste tilfælde uden for strafferetsplejen, giver et krav om retskendelse nemlig ingen mening.

Der er jo ofte f. eks. tale om myndighedernes aflæggelse af rutinemæssige og stikprøvevis kontrolbesøg for at påse, at lovgivningen overholdes. De bevillinger, man har fået fra offentlige myndigheder, eller den kompetence, man udøver i kraft af en myndighedstilkendelse, medfører også, at man selvfølgelig har et ansvar for, at der kan gennemføres en stikprøvevis kontrol.

I sådan et tilfælde kan der normalt ikke opstilles nogen reelle betingelser for kontrollens gennemførelse, som retten kan efterprøve. Der vil blive tale om en slags skueproces, og den slags skal vi ikke involvere domstolene i.

Det er jeg glad for at en række ordførere i dag har givet en principiel tilslutning til, og jeg håber også, at fru Birthe Rønn Hornbech er enig i det synspunkt. Jeg mener efter de tilkendegivelser, som i øvrigt har præget fru Birthe Rønn Hornbechs synspunkter med hensyn til, hvad domstolene skal involveres i, at hun må være enig i, at vi ikke skal bruge domstolene til skueprocesser.

Det, der snarere har retssikkerhedsmæssig betydning, er, om der overhovedet bør være adgang til at foretage husundersøgelse m.v. Med andre ord kan der ofte være grund til at interessere sig mere for, om et indgreb i boligens ukrænkelighed overhovedet skal kunne foretages end for, hvilke formelle krav der i givet fald skal stilles.

Det er jo også det synspunkt, som professor, dr.jur. Bent Christensen og det udvalg, han var formand for, gav udtryk for i sin betænkning fra 1985.

Som nævnt i redegørelsen fra regeringen følger Justitsministeriet ved gennemgangen af andre ministeriers lovforslag en meget restriktiv praksis på dette punkt. Justitsministeriet søger således at undgå, at der indsættes bestemmelser

om husundersøgelser m.v., hvis det ikke er nødvendigt, og hvis en sådan bestemmelse er nødvendig, tilstræber Justitsministeriet, at dens anvendelsesområde begrænses mest muligt, f.eks. at adgang til husundersøgelse kun omfatter den forretningsmæssige lokalitet, mens privatboligen holdes udenfor.

Et eksempel på det er det seneste, som regeringen har fremsat forslag om, nemlig om inkasovirksomhed, hvor det direkte fremgår, at privatboligen skal holdes udenfor.

Justitsministeriet anmoder også de enkelte ministerier om i lovforslagets bemærkninger at give en begrundelse for, hvorfor den pågældende bestemmelse er nødvendig. Regeringen skal altså forklare Folketinget, som også hr. Bjørn Elmquist lagde vægt på, hvorfor det er nødvendigt, at der er adgang til privat ejendom. Det er vel den bedst tænkelige måde og det bedst tænkelige udgangspunkt for en åben debat om spørgsmålet, at det foregår i al åbenhed her i Folketinget, og at Folketingets medlemmer ved stemmeafgivelsen på de grønne og røde knapper ved, hvad det er, de giver tilslutning til.

Endelig er der spørgsmålet om de såkaldte politibistandsbestemmelser. Det er altså bestemmelser, som uden at tage udtrykkelig stilling til spørgsmål om retskendelse, fastsætter, at politiet skal yde bistand ved gennemførelsen af det pågældende indgreb.

Det spørgsmål har efterhånden mest historisk interesse, idet Bent Christensen-udvalget nemlig i sin betænkning anbefalede, at man ikke længere gør brug af sådanne bestemmelser, og den anbefaling er fulgt op i lovgivningspraksis. Der bliver altså ikke længere indsat de politibistandsbestemmelser i lovgivningen, men tilbage står et formentlig meget begrænset antal politibistandsbestemmelser i den gældende lovgivning.

For at få saneret disse bestemmelser har Justitsministeriet nu udsendt en skrivelse og anmodet de enkelte ministerier om at overveje, om det er nødvendigt at opretholde dem, og om, at bestemmelsernes anvendelsesområde i givet fald begrænses mest muligt. Det brev er udsendt, og vi har ønsket et svar fra de øvrige ministerier senest den 1. juni i år, så Justitsministeriet kan orientere Folketinget om status.

Jeg vil gerne til sidst takke for en god og grundig debat. Vi kom langt omkring og højt op at flyve med ørnene over både de private og de offentlige jorder. Det er vigtigt, at vi med mellemrum giver os lejlighed til også at tage mere